

Немам шта друго, а и да имам не бих ништа друго рекао до: пизда вам лепа матерна, бедници, кад дете од пет година сања како има шта да једе!

Анђелица, Тијана Дојчиновић, из села крај Сурдулице, мајка и она у нечему што би се грехотом назвало домом, без струје, воде и наде!

Рекох, па да поновим- пизда вам лепа матерна свима, бедници!

Вама задроглим у фотељама баш као и вама што јуришате да задрогнете у тим истим фотељама!

Деца нам гладују, деца нам болују, деца пате, деца умиру док ви, гамади, премеравате мизерне „мушкости“ и утркујете се у лажима о бољем сутра...

Не треба овим мученим анђелима боље сутра већ ваљано данас!

Лако ће они за ваше сутра ако прегурају своје данас, битанге!

Нема бољег сутра за Србију док деца сањају како имају шта да поједу, како ће и за њих стићи лек, како их нико неће претући јер им се у земљи ала и врана може све!

Није малена Тијана изузетак већ правило.

Њена је „срећа“ што се за њену несрећу сазнало па ће као и увек добри људи похитати да помогну а багра да се фотографише и утефтери који проклети политички поен, али за Тијаном је строј једнако тужних, гладних и намучених
Тијана које неће дочекати својих пет минута „славе“...

Бандо обесна, схватате ли да гладну, голу и босу Србију терате у кас ка некаквим интеграцијама а она кост и кожу вуче за собом ко окове!

Схватате ли да народ не ћути што му је све потаман већ што кипти од беса а нема снаге да урликне!

Не радујте се тишини што јечи, страхујте од ње, дрхтите пред њом, јер се планине ћутке надвију и провале...

Задригла братијо- гладан је човек сит свега, лажи понајвише!

Где деца гладују а старост проклиње дане што свићу ко казна- мало је збегова и мишијих рупа у које ћете се моћи сакрити!

Ћутимо јер смо кукавице, стоји, али и у овим кукавицама је још оне крви предачке што се дизала на куку и мотику, никада то не заборавите, јер кад крв узаври...

Да петогодишњи анђелак сања како има шта да поједе, да се утркујемо с временом не бисмо ли сакупили беду да неком детету купимо још који дан живота, да нам обесни наследници безвратих очева пребијају децу забаве ради...неће то више моћи, богами!

Не патим ја ни за чим што је мене снашло- крст је то мој и носићу га, али патњу детета вам нећу опростити!

На та анђеоска плећа је Господ благо спустио крст, ни већи ни тежи неголи што могу с радошћу понети, неће ти, фукаро, чинити да им крст претегне и постане крстача!

Упамет се задригла бандо!

Бежаћете са све фотељама и за фотељама кад се празни стомаци усправе и заурлају...

(Два у један)